

רע"פ 6505/20 - פלוני נגד התובע הצבאי הראשי

בית המשפט העליון

רע"פ 6505/20 - א'

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: פלוני

נגד

המשיב: התובע הצבאי הראשי

בקשה לחיסיון מיום 25.9.2020;
תגובת המשיב מיום 11.10.2020

בשם המבקש: עו"ד סרן איתי המר

בשם המשיב: עו"ד רס"ן ליאור עייש

החלטה

1. המבקש הורשע על ידי בית הדין הצבאי המחוזי, על פי הודאתו, בביצוע שמונה עבירות הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב) אותן ביצע בתקופת שירותו הצבאי. קודם לביצוע העבירות האמורות, ועוד טרם שירותו הצבאי, ביצע המבקש עבירות הונאה אחרות בכרטיסי חיוב ובגינן הוא הועמד לדין בהליך שהתנהל בבית המשפט לנוער. המבקש ערער על גזר דינו של בית הדין הצבאי המחוזי וערעורו נדחה בפסק דין שניתן על ידי בית הדין הצבאי לערעורים ביום 17.8.2020. על פסק דין זה הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור שבכותרת, שאף היא נדחתה בהחלטתי מיום 30.9.2020.

2. ביום 25.9.2020, הגיש המבקש את הבקשה שלפני, ובה הוא מבקש כי פרטיו המזהים לא יפורסמו במסגרת ההליך דנן. לטענתו, בשים לב לכך שעניינו של ההליך באירועים שהתרחשו במסגרת שירותו הצבאי, ובהתבסס על החלטות קודמות שניתנו על ידי בית משפט זה במקרים דומים, קיימת הצדקה לחסות את שמו. המשיב מצדו סבור כי אין להיעתר לבקשה. לטענתו, ההחלטות הקודמות אליהן הפנה המשיב, בהן הוחלט לחסות את פרטיהם של חיילים

שהועמדו לדין בהליכים אחרים, אינן רלבנטיות שכן בקשות מהסוג הזה נבחנות לגופן, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, ואילו בענייננו חומרת העבירות בהן הורשע המבקש והצורך להזהיר את החברה מפניו מצדיקים לדחות את הבקשה. עוד טוען המשיב כי בקשה דומה לחיסוי שמו של המבקש לא הועלתה על ידו קודם לכן בפני הערכאות הצבאיות, וההליכים שהתנהלו בענייננו פורסמו במאגרים המשפטיים המוכרים. על רקע זה, ובשים לב לכך שבקשתו לערעור במסגרת ההליך דנן נדחתה, המשיב סבור כי יש לדחות גם את הבקשה הנוכחית לחיסוי פרטיו המזהים.

3. אכן, לא מצאתי כי יש במקרה דנן עילה כלשהי לחריגה מעקרון פומביות הדיון, ולפיכך דין הבקשה לחיסוי שמו של המבקש להידחות. כפי שהטעים המשיב, אף קיים אינטרס ציבורי בפרסום פרטיו המזהים של המבקש וזאת נוכח נסיבות ביצוע העבירות וחומרתן. על כך יש להוסיף כי ההחלטות שניתנו על ידי הערכאות הצבאיות בענייננו של המבקש פורסמו זה מכבר, מבלי שנתבקש חיסוי שמו של המבקש. מן הטעמים המפורטים לעיל, לא מצאתי, כאמור, שחשיפת פרטיו המזהים של המבקש בהליך דנן תוביל לפגיעה חריגה שבגינה יש להיעתר לבקשתו (ראו, למשל: בש"פ 3030/11 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (9.9.2015); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (2.9.2020)).

הבקשה נדחתה אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשפ"א (14.10.2020).

ה נ ש י א ה